

der er saa megen Urenlighed, at de havde Lopper, at de havde Lus, at der var Væggetøj paa deres Kamre.

Men jeg skal nu tillade mig at fremføre et Bevis for, at jeg har Ret, naar jeg har sagt og skrevet, at det er Fru Bransholm, der paavirker Pigerne, og at hun ikke har Ret, naar hun i Forhørene benægter, at Brevenes religiøse Indhold skyldes direkte Paavirkning fra Hjemmet. Her er et Brev fra Fru Bransholm, skrevet til Kristine Jørgine Nielsen, der blev straffet med Tjørneris. Her skriver Fru Bransholm: „Men nu eet, Kristine; Du ved godt, hvad mit eneste Maal er med jer Børn, og da fremfor alt med dig: at du maa bevares hos din Frelser, der elsker dig saa højt, at han slet ikke kan undvære dig. Jeg troede, du i nogen Maade havde paa trofast om end barnlig Maade faaet sagt Ja til ham. Nu er det gaaet saa let for dig at faa vendt Ryg til os her, der dog i 8 Aar have været glade for at gøre det godt for dig, vend nu ikke Ryg til hans Kærlighed, saa han en Gang skal savne dig paa hans egen store Dag, og saa jeg ogsaa skal se forgæves efter dig i Flokken ved hans højre Side.“ Dette Brev til den unge Pige synes jeg taler tilstrækkeligt for, at det skyldes Paavirkning af Hjemmet, naar disse Pigers Breve ere forskruede og strømme over med en hel Mængde religiøse Talemaader. Dette Brev har været aftrykt, men ikke desmindre er det ikke blevet foreholdt Fru Bransholm. Overhovedet gælder det, at saa saare Talen er om Fru Bransholm, er man langt fra saa energisk til at søge opklaret, hvad der er Væv, hvad der er Sandhed, og hvad der er Usandhed i hendes Forklaring.

Hvad nu angaar den Karakteristik, jeg har givet af dette Hjem som en Straffeansanstalt, vil jeg sige, at det gaar jo ikke an at tage meget frem af disse Forhør, fordi Tiden nu er saa langt fremskreden, men lad mig tage nogle enkelte Træk fra disse Forhørsakter, der i høj Grad bidrage til at karakterisere dette Børnehjem som en Straffeanstalt.

Det første Vidne i saa Henseende er Pigen Ingrid Marie Glans, som opholdt sig paa „Hebron“, da Forhørene stode paa. Hun fortæller: „Knækker en Pige en Synaal, hvilket let kan ske for de smaa, bliver der inddraget et halvt Stykke Mad om Aftenen. Knækker en Tand i en Kam, inddrages Rugbrødet ved Frokostmaaltidet, en Gang for hver Tand. Det er nogle smaa Kamme, Pigerne have, og da flere af dem have stort Haar, kan det let ske, at

der gaar nogle Tænder. Caroline Thomsen har for nylig faaet Slag med Spansk-rør, fordi hun havde fortalt noget om, at en anden Pige, der havde været paa Hjemmet, havde snakket med nogle af Karlene paa Gaarden. Komparentinden havde til sin Konfirmation faaet en Kam af sin Moder; hun havde kæmmet sig med den en Gang midt paa Dagen — Pigerne maa kun rede og vaske sig en Gang om Dagen —, som Straf blev der klippet omtrent 2 Tommer af hendes Haar. For nogle Maaneder siden fik to smaa Piger, Gudrun og Anna, Ris, fordi de havde talt med hinanden, efter at de vare komne i Seng. Hvis der er Pletter paa Pigerne Linned, fordi de ikke have været renlige og tørt sig ordentlig, dikteres Kostindskrænkning“ o. s. v.

Marie Mikkelsen, der er i Tjeneste hos Jens Knudsen Nygaard, siger, at „hun en Gang er bleven straffet med 16 Slag Ris, fordi hun havde modtaget 25 Øre af en af Karlene paa Handbjerg Hovgaard. Hun tog ingen Skade af Slagene. Det var Pigerne strengt forbudt at have noget med Karlene at gøre, og Overtrædelse af dette Forbud var noget af det, der blev straffet strengest. Komparentinden erklærede, at hun mange Gange gik sulten i Seng; til Aften fik de 3 halve Stykker Rugbrød og et Stykke Sigtebrød samt en Kop Te; det kunde hun ikke blive mæt af, og der vankede ikke mere end den bestemte Ration; kun til Middag kunde de spise sig mætte. Hvad der nærmest bevirkede, at Pigerne bleve misfornøjede til Tider, var, at Fru Bransholm lod Straf ramme alle, naar der var begaaet en Forseelse, og det ikke kunde oplyses, hvem den skyldige var. Saaledes naar der blev snakket ved Bordet, og den skyldige ikke vilde melde sig, da bleve de enten alle sendte tidlig i Seng eller ogsaa blev det forbudt dem at lege i Middagstiden. Fru Bransholm var i øvrigt god mod Pigerne, men hun var ikke affholdt. Komparentinden kan saaledes ikke lide hende, og de kaldte hende for „Mær“ eller „graa Heks“. En Forstanderinde paa et Børnehjem, som Pigerne have saa ringe Respekt for, naar hun er udenfor deres Synsvide, at de kalde hende „Mær“ og „graa Heks“, en saadan Kvinde har neppe været egnet til at lede disse Piger frem paa den gode Vej.

Elisabeth Rasmine Hansen siger: „Hun selv har ikke noget at klage over Behandlingen paa Hjemmet, men hun fremfører, at der, naar Fru Bransholm er i daarligt Humør, falder Lussinger til højre og ven-